

Kés vagy, ami nem éles már rég,
Félsz, mert nem beszélnek rólad.
Kérsz, és már nem kapsz ingyen semmit,
Főnök voltál, nem ismernek Rád!

De hagyjuk!
Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

A szép jövőről meséltél folyton,
Meg hogy a sok munka, meg siker...
Eljátszottál mindent, ami fontos,
Időd lejárt, nem ismered fel.

De hagyjuk!
Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

Én mondom el, amire vágyunk,
Én mondom el, amire mindig vágytunk,
Én mondom el: Tűnj el, tűnj el, már eleget láttunk!

Hazugságok árnyékában élni,
Neked ez már fárasztó teher.
Próbáld meg elfogadni tőlünk: Időd lejárt! Nem ismered fel!

De hagyjuk! Már nincs türelmünk Hozzád!
A Mi jelszavunk rég megváltozott.

Én mondom el, amire vágyunk,
Én mondom el, amire mindig vágytunk,
Én mondom el: Tűnj el, tűnj el, már eleget láttunk!